

„A TERMÉSZET“ előfizetési ára mellék-
lapjával, a „HALÁSZAT“-tal együtt :
egy évre 6 korona.
Csupán a „Halászat“ egy évre 3 korona.

Állattani, vadászati és halászati folyóirat.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Szerkesztik :
DR. LENDL ADOLF
és
csikszentsimoni és ernyesi
LAKATOS KÁROLY.

Budapest, II., Donáti-utca 7.

KÖZELEG A TÉL MÁR...

Közeleg a tél már, a vadludak szállnak
S integet magához még egyszer a pusztá,
Mielőtt a lassan elhallgató tájnak
Örök érverése álomba borulna ;
Ott a tanyák szélén hívnak az ákácok,
Sárga levélujjuk beinteget hozzám
S én a messzeségnek útlan nekivágok,
Melyről a köd oszlik szakadozva, lomhán.

Egybefolyhat fénynyel alaktalan árnyék
S túl e szürkéségen szemeim lezárva,
Én az éjben, ködben, mégis rád találnék
Szabad levegődről, pásztorok hazája ;
Te vagy itten, érzem, ime hozzád jöttem,
A föld szépségéből valami hiányzik,
Míg az eget rajtad meg nem látom körben
S fölöttem a menyben egy más láthatárig.

S mikor itt lenn teljes a táj nagy ivedben,
Nézem a magasban a szehb horizontot,
Melyből ezüst szárnyú csillagja kirebben
A rejtelmes éjnek, az az égi bolt ott,
Felfelé az űrnek új láthatárába,
Melyen nyúl a tejút koszorúja végig,
Csillagbimbócskákából egygyé babonázva.

Szeretem e földet, szeretem végtelen,
Hol a nyáj kolompja harangoz a nyárnak,
Hol az alvó csend van nappal is éberen,
Amely fölött őszszel még a daruk szállnak ;
Véget ér a pusztá csodás bűbájával,
Költözik a darú, a délibáb ritka,
A felosztott földek, tanyák során által
Dúczból a galambok kelnek szárnyaikra.

Míg én benne fürdöm ama szent gyönyörben,
Mit e légóczeán nagy hullámin érzek,
Mintha vizek szárnya mozdulna köröttem,
Örök lebegését érzem itt a légnek ;
Mély tengerek fölött szakadatlan elem,
Itt vagy kinn a pusztán, igaz otthonodban
S fölötted az éther, még nagyobb s végtelen,
Min angyalok járnak, melyen a menybolt van.

Először a földön indul meg a madár,
Neki iramodván mielőtt felszállna,
Ahányszor meglátlak mély kőszívíű határ,
Ihletedtől lelkem egyszerre kap szárnyra ;
És elzengi dalát, áttörve az árnyon,
Isten trónja alatt mozdulatlan függvén
S az alkotót magát sejtelmesen látom
Lenn a délibábon, a nagy pusztá tükrén.

Kisteleki Ede.